

Pri. 18 lantni ~~veiko~~ iz sentozhalla, pri Trojanjah

5

(2) Oj glazevnate gore,

+ ko se nikol ni

323/87

Jenket je liu an grof, je jemu anga mu in mo je reku:
ti mori mojga meta podherat! ce jeh hor kej ovezov, te hom pa kar
obglavo djan! - Top se je silno ^{kau} ko je meta podherov, in mom tem
je ana zlata tiva mom vokna zletela, in voce je ja zamerkov, se
je puznezu, in ^{ga} je sin an mal urezov, Mn se je tako ostrava ko
je negov voce pred nega skuciu, kter je reku: jest te hom obglavo
djan - pa vander ce ti men penerer, iz glazevnate gore, od gla-
zevnatga moza tri zlate perere, musl te pa na hom!) Sa moz
pa ima tud ano tivo? - Mn mo je dan kuvnja, duost dnasja, in je
rov del peneru tiste tri zlate perere, je pariu do ane hise, je rov
not, kuvnja je pa vitalo djan, je piri in jedu so ga vprasil kam
gret, in je reku: mene so voce postal to in to do tega glazevnatga
gospoda de jem moru penerer tri zlate perere ko jih ima goor
na glav; in je spravitov ce je se kej djeli, in mo niso vedel pove-
dat, ampak tist so mo pa narocil, de so jenket anga dekleta zghil
kze na svet parila, za to, ko tist glazevnat gospod, vse ne po celom
svet, on ho vedu kam je preila, kuz je reku: hom je zvedu ce pri-
dem srečen nazaj, Mn je rov naprej, pride do te druge hise, je
djan kuvnja vitalo in je rov not v hise je piri in jedu, so ga vpra-
sal, kam gret. Mn je reku: to in to do tega glazevnatga gospoda
on ma tri zlate perere, jih morem dolit in vnet penerer, ce ne
me hojo obglavo djal. Mn so mo nikhil: per nar smo od ane zlate
skrinice zlat kluc zghil, tist gospod ho po celom svet ce vse ne
on ne kam je preiu, ce pridev srečen kze ga prasej kam je ta
kluc preiu! No je reku: hom je. Mn je rov naprej in pariu do tist
ga vodnarja, ki eldi v rov in voz in ga je pravitov kze li
hine tist glazevnat gospod, in mo je reku vodnar: to in to pote
cest rej, hor pariu nreke hir in ga prasej kaj more to hit, de mo
vem jaz zmererj eldi cez to vodo vozit! prav: hom je. Mn gre
kze goor po tist cest, pride do tiste hise, kze je svetila tako de je kar rajn
stav odnje, kze bla glazevnata, in je rov je potarkoo na urata, in pri-
do ana dekla mo odperat, in prav: o, ti narveien fant! ko si pariu
tukerj, ko nazaj rov na hor! Mn je rov noter, gre v hise, ni bloteitga
gospoda doma, in ji je povedov kako de ga je voce postal, de more tiste tri
zlate perere dolit, ce ne me ho pa obglavo djan; in sem rov naprej, sem
pariu do ane hise, tam so mi povedal de so anga dekleta zghil kze homj
na svet parila, kua vemo nei kze je; no sem reku, ce hom srečen
pariu kze in nazaj hom je zvedu; musl sem rov naprej, grem pa
svet v ano hise mareli vira pit in an mal jest, so me pa prasil
kam gret, sem jem pa povedov, so pa nikhil de so od ane zlate
skrinice zlat kluc zghil, de ne vejo kam je preiu, del jaz od tega
gospoda zvedu kze je; in sem rov naprej, sem pariu do anga vodnar-
ja ki je eldi cez vodo vozit in me je tud pravitov del pravitov jaz
glazevnatga gospoda kaj de more hit de morim zmererj eldi cez
to vodo vozit, No muslej je dekla nikhla: cakaj te hom djala vne-
peonjaki, v pepev te hom zakopala, in hom skur la tiste tri zlate
perere dolit, ko pride gospod jamu je reku: al nis mela ti nekej
korsenga per hir? je reku, de ne. Mn je ita, mo je veierjo per
pravla, in sta veierjala, kosta se naveerjala je jemu tako navalo tist
gospod, de mo je po veieri mogla urelej uii poglav iskat, ce jih
prov nei ni jemu; in mo ire uii, glich tako kokes bre ji
dremal, in zghere tistmo gospoda an zlat pero dovol iz glave,
in skoi gospod goor in prav: kaj me laraj! Mn je nikhla re-
kla: nekej sem je rajnal, de so tam per an hir anga dekleta

zglih kije komej na svet parila. Mn je rekla: glich ti ri tista
in je nazaj duol se potaknu, de mo je spet uši iskala, in glich tako
koker lise ji dremal, mo je ta drug zlat perō iz glave zbarla z rva
la, je skuo in guor in je rekla: kaj se me zmerej laras tako hōō
ie me se jenkēt te hōm uro zdrohū, de te na hō prah in ne peper.
Mn je riekla: rajnal, de so tam per an hū od ane zlate skrine
k lūi zglih, pa ne uojo kam je prera. Je rekla tist gospod:
ner so ga zglih, nō ter pod pragam leži v smeti, zmerevam
hodjo iez, pa ga na morjo neit. Mn se je nazaj noter potaknu
de mo je spet uši iskala, in koker lise ji spet dremal, je ta zlat
perō z rva la, in je skuo in guor servit, in je rekla: tako tehom
zdrohū, de te na hō nei ne prah in ne peper! Mn ga je spet
prošila in je riekla: nekej som je rajnal de je ta vodnar rekla
kaj se more lit de morem jaz zmerej eldi iez to uoō vorjit!
Mn je rekla tist gospod: ta paruga koga ho pelov iez nej li ga nō
ter v sred vode u uoō zvarne, potlej ho pa un moju iez vorjit
ta ho pa reien. Mn puolej sta spet an mal uesjota in pila, in
je hōu gospod spet. Mo ga je pravla spet je uzla tiste tri pe
pofanta kije van v pepernjak, in mo je riekla: peji greva! jost
in tista koker so me tam per tist hū zglih, in ita ita, ho greva
mo je ure povedala kako de je, prideta do vodnarja, ga vprava, ho
kō je? in je rekla: le pel kije iez in inū, hōm kije puol povedou
koko de se hōi reiu; in kō jih je respjelov kije na un plat vo
de nōter preharu in hōi reien! in je rekla: zakaj ni nis pred
povedou hū jaz tjebe nōt preharu, deb hū reien. Mn tedva gre
ta dalej naprej, in se je zbudu doma tist glazevnat gospod, in je
skuo in van, jih je zamerkov kō sta ita; in je vzev kuonja, je redunajn
in je hōv za nima, je pariu duol do vodnarja in mo je rekla: hit!
hit - vodnar je hū pa uerev, je rekla: ikej hōm kije hitiv, je mislu
te hōm pa preharu nōter ma sred uole, in je hiter hōv ponega kije na
un plat vode, ga je nalozu in pijelov, kō ga na sred vode nepele, ga je nō
ter zvarnu. Mn je moju potlej tist glazevnat gospod vorjit, vodnar
je hū pa reien. Doz in dekle sta ita naprej, prideta kije do tiste hi
se kije do tiste hiše kije hū tist kluck zglih in greta nōt, so se
zaveselil kije pariu nazaj, in ga pravajo kije deb hū kluck, in je re
ku: pejte zmano, in je hōv van pred prag, je an mal smetje riei
od sredu, in je hū kluck nōter per prag. Mn so se zaveselil kō ga
je reiu! Mn pōj so mo riekel: Pa peji, hōi odklenu in vzev drug
ja koker ga hōi otu! Mn je hōv, je odklenu, ni otu nei dvarje uzet,
ram de je le sreiu pariu nazaj, in sta ita naprej stitem dekletam, kō
prideta do tiste hiše kije lla de kle doma, in sta ita nōter, so ga prava
kako si zvedu? je rekla: koker in zvedu, to in nam respjelov
tistga dekleta kō je lla nam vbarena tadej. - No solti zlo vesel per
tist hū, so jo napravlj in pelal h karst in h hirm. Mn tega so
praval kōlk ho otu met za lon, je pa rekla: nei, ram de in ure
in pariu nazaj. Mn je hōv nudej ram damu, kō pride dam do
ueta, jem da tiste tri zlate perere kō jih je doliu per tistem
glazevnatu gospod. Mn uoē je uerev hū in je rekla: pōj pa
nem, de kar reiem svojmo sūa ni ure stri, in mo je rekla:
se nekoj hōi moju stri predū hōi doliu kragestu; to in o tem
kraj je ana taka kma vas zlat guont tisto mori perpelat. Mn mo
je dan kuonje in dvarje, in se se prosu ē rihes dva perjatta iz
salo ugame. Noē mo ni nei od rekla, je uzev dva perjatta, so bli

naprej vsi terje, so vrati svojga kvojga jahal in pridejo kje do ane hiše, so uprarial kôd se morjo jed del narvel prekozlet princezn, in so jem rickal: to quor je an ledizn in dalu not!
 Tu so ili po tem bliznim, pridejo do anih tiev k jih je blo tate velik de niro mogl cez, in so rickit kaj čemo zdej stit? so vse kvojje razrekal, in so med tie vargl, tist tie so kvojje niter pozobal, in so plac narvil de so ili rkoz, zdej se je tist tie kralj oglas in je rekutistem fant: ~~ste ni~~ ste ni muoj zval dal jest, jest hom se tel pariti napomoi; in so ili naprej, pridejo do mroul kje je blo tolk ^{de niro} mogl cez prid in so rickit: kaj je spet za stit? Tu so med perijeh kruha in mera, in so med mroule vargl, in so narevile plac de so ili rkoz, in se je vpla su mraavlenk kralj in je rekutistem fant: ni ste dal muoj zval jest, za to ti hom paria se upoi napomoi! Tu so ili naprej so zamerkal tisto liso kje blo zlota princjezna not, in ko jih je zamerkala jem je naprod ita, jem z roko odmejvala de nei ne ho, in ko pride do vjez jih paria: kaj b' rad? in je rekut fant: Jech presin nej te dva spustijo, sam mene nej obderzijo. Ja, je rekut: jest im pariu po vjez e hojo otet jed zmano? in je rickla: le hor to sturu kar tom rickla tok hom ze ita. Ga je pelala kje v an cimer, kje mela poun vberenit lvi zaglave, in je rickla: e na hor tako sturu kit' hom rickla hor glich tako e heren koker so ti. Tu ga je pelala kje v magazin, tam je mela poun zita iz smetjam nameranga, ga je zaparla noter in mo je rickla: to mori ti do juter zbrat, tok hom ita stolo, e ne te hom pa uberla tako koker sem une, Ma kje bla noi je slatov no zit pa ni mogu nei zberat, ko vidu ni; in rje spou na na tiste mroule, je rekut: kob hle zdejle tiste mroule tle, hi pa hmal ta zit zbrale, hi pa hmal ta zit zbrale mene re, ite. Momej je tist iz rekut so po lukincak noter veriale, in so rickter zbrale tist zit kar an hart. Pa je pariu tist mroul in kralj hrem in mo je rekut: jaz im tjele zdejle riru, zdej pa per vratih zmerej stoj, karer princjezna duol pride, pa hiter rkoz kje hne pa nei, kaj imajo na tole v ruok, ho mela smetje not, deli ga vargla kje no zit, kob ga vargla hi rickla, sej to se ni zbran! - Mjutnej pride tista gorpa, in od pre, ta je ze per vratih stau, jo ze noke prime in prav! kaj majo na tole v ruokah? in je rickla: Nei nimam, nei, Pa je tist smet je duol spustila od zunej, pa je ita noter gledat zit, e je uar zbran; prav: nes je zit uar zbran, pa ti ga nis! Jeci se kdo pomagor! Zdej ga je pelala v cimer in mo je rickla: se ne grenu stalo, ti mori dolit tako vodo, de ho za zime in za martue, na mo je dala an let za odloh, de ob let jo je more pernjest. Je sov no vrah krapis, pa n'iger ni mogu zved, ni kjer jo ni mogu dolit; ko ze bliz let pride, ze na manka nei koker ster dni, in si spoune na tist ga tujiga kralja, ko hi tist hie ljo pa dolin. Momej je tist iz rekut je ze pernjem hie, in je rekut: kaj si tako zalostn? Ja, je rekut: zaboj b' na hie zalostn ko nimam kar b' rad. Je rekut: kaj na

živeti? — Tako vodo mi je neskla gospa dolit de la za žive in
mrtve. — Je rekla: kaj, če ho. mogóe tje hore jaz dolin. Zdej je
šov ta tui krah poró, je spavávor, in kjer jo ni moqu dolit.
Ni nei koker an dan je in mankal, si quone se, v petel se
ninem hin, marhit de jo majo duol. An je šov kje duol, tak
an sam je jo jemu, in je jo dolin nernem. Tega je že zlo
sketel, ko ni nei mankal koker por dne, in zdej mo jo per.
njere in dá, prav: tukiej je tita voda, za žive in za mrtve, sem
jo zlo težko dolin, pa ko si majo zvar naparu, in jo na dolin;
in je rekla: prim se ti mene de te njerem kje quor, za to, ko
se že mudi ko utá perhaja! Ga je bliž tite nise nernem, ga
je duol vjav, in mo je dav tite voda in rekla: ma le ner!
Ti jo njere pa ni verjela de je tita voda, je uzela mei, mo je
glavo od rebala pnei, ga je z vodo pomazala, je spet glih tab hin
koker pnei. Je neskla: ja, to je ta prava voda, zdej hoora na
ila izstaho. An sta na ^{nareidala} ~~prejela~~ kvouje, in je zaja hala preko
vietov in dóm, ko greta preke mest kje hin fantov voie do
ma, se je silno svetil, se je že učel zjed, de rin pela tite
zlato prinjezno, je šov napréd, in je zamerkov de re greta,
je silno verov hin je mislu kar reiem suojim inu use
ministri. Zdej so iti v kop danu, dan pridejo grejo quor
vimer, majo pojedno, se ženket najejo in napizejo grejo
van na spancer; je rin nekaj učet jez čast reká. Noč je
hin jez in, je notegnu mei iz noznice, pa mo je od rebalov
glavo pnei. Tita zlata prinjezna je uzela mei učet, pa
mo je od rebala glavo pnei; titega fanta je na stite vodo
pomazala, je hin na glih tab koker pnei. Vieta so pokho-
nal, riri je jemu kraljesta jez, in suol sta kraljvala do
svoje smert.